

За інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 39 (366) П'ятниця, 24 листопада 1989 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 2 коп.

НДР, Штральзунд, симпозиум

В жовтні цього року завідуючого кафедрою прикладної математики і обчислювальних систем професора О. П. Стахова і автора цих рядків запросили взяти участь в III-му Міжнародному симпозиумі з мікропроцесорних систем, який відбувся в невеликому старовинному місті Штральзунд, що в Німецькій Демократичній Республіці.

Ми увійшли також до складу делегації СРСР, яка брала участь в нараді, організованій координаційною радою Академії наук соціалістичних країн з питань нових поколінь обчислювальних систем.

Насамперед відзначу виключно високий рівень обслуговування, починаючи від прибуття у Берлін і впродовж всієї роботи симпозиуму, який тривав п'ять днів з участю представників 12-ти країн.

За цей час ми заслухали 50 доповідей і інформацій. Більшість з них належала господарям симпозиуму. Всі повідомлення були представлені на англійській мові — офіційній мові подібних форумів. За ініціативою професора Д. Хаммера О. П. Стахов розповів учасникам симпозиуму про нові результати, отримані на основі теорії надлишкових систем зчислення і застосування їх в обчислювальній техніці. Ось тут я особисто переконався в необхідності вільного володіння кількома іноземними мовами для сучасного науковця.

Таке невимуслене іспілку-

вання вимагає значних емоціональних і інтелектуальних зусиль. Адже треба швидко схопити технічну або наукову «ізоминку» доповіді, підтримати в кулаках бесіду, вступити у діловий контакт з вченим-колегою іншої країни.

Або взяти культурну програму, якою завершувався кожний робочий день симпозиуму. Тут теж потрібен певний запас знань з історії культури і мистецтва. Ось, приміром, під час екскурсії по старовинному замку в невеликому залі нас зустрічають юнаки і дівчата, вони виконують для відвідувачів під акомпанемент клавісіна середньовічні німецькі балади, народні пісні, оперні арії. В міській ратуші вам покажуть багату бібліотеку. Запросто можеш взяти в руки фоліант в добротній шкіряній обкладці, видрукований ще в XIV віці. Вражають якість паперу, яскравість ілюстрацій.

Бережливо, з повагою ставляться громадяни Штральзунда до історії свого міста. Свідченням цьому — портретна галерея. Вона експонує полотна зображенням бургомістрів, видатних земляків, починаючи з XV віку до наших днів.

Побували ми і у древній кірхі (церкві). Слухали органу музику у чудовому виконанні екскурсовода, який до речі, займається цією клопітливою справою у вільний від основної роботи час.

Чим же запам'ятався Штральзунд? Вище вже згадував про бездоганне об-

слуговування. В очі не побачиш у міському готелі так звичних для нас командировочних службових осіб, завжди надто пильних і нечемних чергових на поверхах. Вражає чистота вулиць, тротуарів, нарядність, дбайлива обходженість будинків. Як з'ясував пізніше, така благоустроєність і властива будь-якому населеному пункту країни.

Але повернувшись до головної мети поїздки в НДР. Після тихого, гостинного, затишеного Штральзунда нас чекав столичний Берлін. Тут в інституті інформатики і обчислювальної техніки АН НДР відбулась нарада з питань відмовності обчислювальних систем (комплексний науковий проект № 6). Обумовлена нарада була тим, що в даний час країни РЕВ визначили ряд важливих наукових проблем в галузі обчислювальної техніки і інформатики, здійснюють координацію робіт в цьому напрямку.

Щодо нашого інституту, то він в КПК-6 представлений проблемною лабораторією відмовності обчислювальних і управляючих систем АН УРСР і Мінвузу республіки. Крім ВПІ, в комплексний проект входять ряд наукових установ Москви і Ленінграда, а також наукові організації НДР, СРР, НРБ.

На нараді в Берліні О. П. Стахов, як науковий керівник нашої проблемної лабораторії, виступив з ґрунтовною доповіддю про хід виконання договору з питань КПК-6, укладеного між ВПІ і АН

НДР. До речі, це поки що єдина угода в рамках КНП, яка здійснюється реально.

Учасники наради, як свідчить її протокол, дали високу оцінку доповіді радянського професора. В розроблених основних напрямках робіт по КНП-6 і узгоджених в той же день, створення інформаційно-теоретичних основ відмовності обчислювальних систем з використанням кодів Фібоначі і золотого пропорції, віднесено до одного з чотирьох головних напрямків наукових досліджень в галузі створення нових видів обчислювальної техніки. Для нас це робить честь і разом з тим виводить на вищий рівень відповідальності.

Одна подорож. Новим членом по КНП-6 став цього разу Таллінський політехнічний інститут, а завідуючий кафедрою ОТ цього вузу професор Убар другим, після О. П. Стахова, запрошеним іноземним професором на кафедрі імені Баркхаузена секції інформаційної техніки Дрезденського технічного університету.

Щодо запрошення для читання лекцій вчених з іноземних вузів, то подібну практику можна застосувати і у ВПІ. Наша кафедра виступає ініціатором створення факультативу «Передові рубежі науки». Для читання такого курсу лекцій не зайвим було б запрошувати провідних радянських і зарубіжних вчених.

М. СОЛЯНИЧЕНКО,
доцент кафедри прикладної математики і обчислювальних систем.

ВІД АФГАНСЬКОГО НАРОДУ

Нещодавно воїнам-інтернаціоналістам, які перебували у свій час в складі обмеженого контингенту радянських військ в Республіці Афганістан, вручено медалі «Воїну-інтернаціоналісту от благодарного афганського народа».

Золотаві державні нагороди, на лицевій стороні яких зображені в кольорі державні прапори СРСР і РА, і прикріплені до прямокутних колодок з голубою стрічкою,

вручив офіцер Ленінського райвійськкомату О. Ткачук.

Медалі, заслужені в бойових операціях, отримали студенти А. Голуб, В. Кизима, С. Макаручук, підполковник запасу, кавалер ордена Червоної Зірки В. І. Круглов та інші. А всього в Інституті медалями РА нагороджено 35 колишніх солдатів, сержантів і офіцерів.

Р. АСАДОВ,
начальник відділу інституту.

НА ЧЕСТЬ 65-ОЇ РІЧНИЦІ

Комуністичної партії Лівану 19 листопада в актовому залі відбувся інтернаціональний вечір. Його учасниками були представники студентських земляцтв арабських країн, що навчаються у політехнічному і медичному інститутах м. Вінниці, радянські студенти, учні Вінницького технічного громадського харчування.

Вечір відкрився виконанням гімну Компартії Лівану. Слово про КПЛ, її історичний шлях вголосив Мухамед Сархаль (Ліван), студент ВМІ. З нагоди 65-х роковин заснування КПЛ виступили секретар парткому В. М.

Бабій, студенти ВПІ Асан Аль — Джафарі, Фейсал Авада, Б. Двержицький та інші.

Відбувся концерт художньої самодіяльності студентів ВПІ, ВМІ та учнів технічного громадського харчування.

Аматори сцени виконали революційні пісні народів Арабського Сходу, радянські, російські і українські народні пісні, порадували учасників вечора національними танцями, гумором, сатирою.

Омар КАДДУР,
студент IV-го курсу енергофаку, член Компартії Лівану.

ГОТУЮТЬСЯ АБІТУРІЄНТИ

Нині у вузівській Малій Академії наук в її вісьми секціях нараховується понад 200 учнів вінницьких середніх шкіл. Тих, хто виявив найбільше здібностей до оволодіння точними науками, має схильність до технічної творчості, мріє про здобуття інженерної спеціальності.

Навчають майбутніх абітурієнтів вузів студенти старших курсів, співробітники лабораторій викладачі нашого інституту. В ході занять і семінарів слухачі МАН знайомляться з технічними засобами пошуку потрібної інформації, методами розв'язання завдань в науково-дослідницькій роботі. Набуті навички і знання у Малій Академії вихованці прагнуть застосувати у практичній роботі по оснащенню шкільних навчальних кабінетів сучасними приладами і посібниками.

Школярів, які навчаються у МАН, відрізняє од їх ровесників вміння сформулювати ту чи іншу наукову проблему, намітити шляхи її вирішення. Вони вже відтепер зорієнтовані на аналітичне мис-

лення, експериментальні дослідження. Власне, до всього того, що відкриває шлях у науку. Профориєнтаційне значення МАН, надання допомоги юнацтву до вступу у вузи важко переоцінити. Так само як її значення в добір найкращих перспективних абітурієнтів для нашого інституту.

Тим то і пояснюється досить плідна робота О. Д. Луцка, яка працює з магістрантами в секції обчислювальної техніки. Добре заявили про себе у новому навчальному році також керівники секцій АІВТ і енергетики Г. Я. Чумаков і О. М. Головченко.

На жаль, цього не можна констатувати в роботі секцій хімії, фізики, машинобудування. Їх групи повністю неуккомплектовані за рахунок найбільш встигаючих школярів. Та й стосовно програм не все гаразд — вони потребують розширення і конкретизації у відповідності з потребами і вимогами інституту до кандидатів у студенти.

С. ЧАЧИНА
співробітник НТТМ інституту.

ЗА НАКЛЕП—ПАРТІЙНЕ СТЯГНЕННЯ

У партком надійшла заява від завідуючого кафедрою історії КПРС, заступника секретаря парткому В. Г. Балицького про те, що на зборах викладачів Інституту по обговоренню законопроектів про вибори до Верховної Ради УРСР і в місцеві Ради народних депутатів комуніст О. І. Нижник заявив про те, що при проведенні виборів у народні депутати СРСР першого секретаря ЦК Компартії України В. В. Щербинького були допущені порушення. Член КПРС В. В. Щербинький для того, щоб набрати потрібну кількість голосів, ніби-то віддав розпорядження провести на території його виборчого округу військові вчення. Саме голоси військовослужбовців, мовляв, і за-

безпечили обрання його у народні депутати.

Тов. Балицький просив партком провести партійне розслідування за фактом публічного звинувачення комуніста Щербинького у використанні свого службового становища при виборах народних депутатів СРСР.

На основі цього прохання партком провів бесіди з комуністом Нижником. Підтвердити документально свої звинувачення він не зміг. Посилався тільки на чутки і вигадки. Таким чином, всі ці звинувачення носять, по суті, наклепницький характер.

За використання у публічному виступі неперевіраних фактів і чуток партком оголосив члену КПРС О. І. Нижнику догану.

Декан заочного факультету

В. О. Леонт'єв

28 жовтня відбулося засідання вченої ради інституту. При 76 голосів «за» і одному «проти» деканом заочного факультету обрано Леонт'єва Василя Олександровича, кандидата технічних наук, доцента кафедри електричних мереж.

В. О. Леонт'єв народився в 1949 році в с. Жулівці Жмеринського району Вінницької області у робітничій родині. Після закінчення Жмеринської середньої школи № 3 навчався у Жмеринському залізничному профтехучилищі,

отримав спеціальність чергового по станції і працює на цій посаді на ст. Хмільник Вінницької області. З 1968 по 1970 рр. служив в Радянській Армії, а з 1970 року — студент енергофаку Вінницького філіалу Київського політехнічного інституту.

По закінченню з відзнакою інституту за спеціальністю «Електропостачання промислових підприємств, міст та сільського господарства» став працювати асистентом кафедри електричних мереж. В 1984 році захистив кандидатську дисертацію в Київському політехнічному інституті. Того ж року призначається старшим викладачем, а з 1986 р. обирається доцентом кафедри електричних мереж. В 1985 р. був заступником відповідального секретаря приймальної комісії, а в 1986 та 1989 відповідальним секретарем цієї комісії. З 1987 заступник декана по роботі з іноземними студентами.

В. О. Леонт'єв автор 30 наукових праць та винаходів.

Декан факультету обчислювальної техніки

О. М. Мельников

14 листопада 1989 р. відбулося розширене засідання вченої ради ФОТ. При 47 голосів «за» і 3-х «проти» деканом факультету обрано Олександра Микитовича Мельникова, кандидата технічних наук, доцента кафедри прикладної математики і обчислювальних систем.

Родився він 11 листопада 1937 р. в с. Павлівка Алгінського району Актобінської області. За національністю українець, член КПРС. В 1964 р. закінчив Одеський політехнічний інститут. В тому ж році приступив до роботи на Північнодонецькому приладобудівному заводі, перебуваючи на інженерних посадах. Там його обирають секретарем парткому НВО «Імпульс».

В 1974 р. О. М. Мельников переведений на Вінницький завод «Термінал», на якому працював начальником бюро обчислювальних машин. Без відриву від виробництва захистив в 1977 році кандидатську дисертацію.

З 1979 р. на педагогічній роботі у вузах міста Вінниці, а з 1987 р. працює у ВПІ викладачем кафедри обчислювальної техніки, водночас і заступником декана ФОТ. Автор 26 наукових праць. Нагороджений медалями «За доблесну працю». На ознаменування 100 років від дня народження В. І. Леніна і «Ветеран праці».

МАТЕМАТИЧНІ МОДЕЛІ ТКАЧЕНКА

ДНІ ДОНОРА

Ще й досі лихоманить транспортну систему цілих регіонів нашої великої країни. Не справляються залізничники з інтенсивним вантажопотоком. В морських портах простояють тижнями танкери і сухогрузи саме через неповороткість автомобілістів і локомотивників. Залізничні вузли швидко переповнені сходами з зерном, лісом, вугіллям, харчопродуктами, взуттям і одягом, машинами і рудою... Часті на магістралях створюються тупикові ситуації. Так, як це можна було бачити зовсім недавно на екранах телевізорів, в газетних фоторепортажах.

Для Івана Семеновича Ткаченка подібними авральними заторами не здивуєш. Він — корінний донбасівець, виріс у родині кадрового робітника, в індустріальному Маріуполі. Після закінчення фізмату Бердянського педінституту працював в Донецькому НДІ гірничої справи і технічної кібернетики. В тому ж центрі шахтарського краю трудився старшим інженером територіального управління матеріального постачання.

І ось вже тоді увагу молодого спеціаліста ЕОМ привернула проблема забезпечення шахт рухомим залізничним складом, власне, «порожняком». Суть її — відвантажити якомога більше добутого вугілля і своєчасно розвантажити вагони, уникнути їх скопичення, простой, кот-

рі обходяться державі у досить круглу суму. Рахунок йде на десятки мільйонів, викинутих на вітер.

Ця проблема і стала темою його кандидатської дисертації. Виконав Іван Семенович її під керівництвом доктора фізико-математичних наук професора Інституту кібернетики АН УРСР Миколи Володимировича Яровицького. В тому ж академічному інституті Ткаченко і закінчився. Сталася ця важлива, тоді доленосна подія в житті молодого науковця, в лютому 1971 року. Тому що згодом він переходить працювати на кафедру економічної кібернетики і математичних методів в економіці, обирається доцентом.

І, як кажуть, не переводячи подиху приступає до докторської. Але то вже був вищий щабель наукових ідей в галузі функціонування матеріальних потоків у виробничо-економічних системах.

Ясна річ, поширилися масштаби досліджень, їх поглибленість. Вугільний Донбас з його розгалуженим багатопрофільним народногосподарським комплексом давав докторанту багатий матеріал. Але його потрібно було ретельно проаналізувати, узагальнити, визначити закономірності тих самих матеріальних потоків, нерівномірність яких через безгосподарність керівників, некомпетентні управлінські і диспетчерські рішення так

болісно б'ють ще й сьогодні по економіці країни. Взагалі транспортні неперозумілості гостро позначаються на нервах господарського організму, а також, додамо відверто, — людського. Ось що було тоді в полі пильного вивчення Ткаченком далеко і сьогодні не просто проблеми.

Те, що Іван Семенович, працюючи у Донецькому університеті, підготував майже чотири п'ятих докторської, у Вінниці мало хто знає. Зате його рекомендації по упорядкуванню потоків вироблених буряків у цукровому Донбасі прийшлися до двору. Ними скористалися цукровики і автотранспортники Вінниччини, на заводі «Кристал». І не лише тут, але й в Донбасі, Киргизії, в інших регіонах країни, в різних галузевих НДІ, котрі займаються раціональним транспортуванням вантажів.

Формули вченого перетворювалися у математич-

ні моделі, які вводилися в ЕОМ, створювалися цілісні програми, а дисплеї обчислювальних центрів видавали варіанти управлінських рішень. І все для того, щоб уникнути напруженості на сталевих магістралях і автомобільних трасах, що ведуть до полів, заводів і фабрик шахт і рудників.

Щоправда, у не такі вже й далекі від нас роки, коли про госпрозрахунок, рентабельність, самоокупність не прийнято було говорити, аргументи Семена Івановича щодо прийняття рішень на основі математичних моделей, відшукані ним в ході детального вивчення і копіїтих наукових досліджень транспортних потоків, прямо скажу, мали обмаль прихильників.

Та владне веління часу примусило господарників брати не олівцем в руки, а йти на діалог з ЕОМ. І тепер все більшає клієнтів у Івана Семеновича. Надто дуже потрібними стають його методи імітаційного моделювання дій товарних артерій. Тим то і цінність його наукових праць. А їх на рахунок вченого, математика-кібернетики є понад 70. Видруковані вони в столичних академічних і галузевих журналах, збірниках. Праці доцента кафедри прикладної математики, доктора математичних наук (І. С. Ткаченко цю ступінь здобув у лютому 1989 року) дістали високу оцінку про-

відних економістів республіки — докторів наук В. Н. Кальченка, К. А. Багріновського, О. П. Суслова. Всі вони з центрального штабу економічної науки України — із Київського інституту народного господарства імені Д. С. Коротченка.

Ніколи б про це не дізнався з розмов з Іваном Семеновичем. А їх було чимало, коли б не натрапив на журнальні публікації. Чоловік він неговіркий, навіть дещо замкнутий. Сказано — математик. Але так можна думати, споглядаючи на нього ззовні. Та познайомившись ближче, дізнаєшся, що доктор наук ще й завзятий велосипедист, першорядний з цього динамічного виду спорту. Він не байдужий до художньої літератури, образотворчого мистецтва.

Ці стійкі задатки, як і математичні він виховав у своїх синів — в Ігореві, київському студентові — філологові і шестикласника Мирослава, який вже відтепер марить кібернетику. Власне, сини відчувають і материнський вплив. Адже дружина Ткаченка Валентина Андріївна — педагог-математик, викладає «матір наук» в СПТУ-4.

Ну і як ще тут не додати: хто-хто, а вона пліч-о-пліч йшла з Іваном Семеновичем по крутій стежині довгими і нелегкими роками, які привели його, колишнього робітника, до високого вченого рангу — доктора наук.

Д. БОРИСОВ.

З 15 по 17 листопада в інституті пройшли традиційні «Дні донора», яким передувала значна роз'яснювальна і підготовча робота. Були підготовлені зал для забору крові, місця в їдальні для харчування донорів, організовано торгівлю дефіцитними товарами, безкоштовний огляд відеофільмів. Серед інших пільг для тих, хто виявив бажання здати кров, слід відзначити також відміну відробок занять, практичних і лабораторних робіт.

В «Дні донора» добре зарекомендували себе профактивісти, зокрема, голова оздоровчої комісії профкому С. Онофрійчук, голова профбюро МБФ П. Крикливий, оздоровлювач цього факультету Б. Тимуш, голова профбюро П. Федорченко і оздоровлювач ЕФ А. Лук'янчук та інші. Варто відзначити і організуючу роль декана МБФ В. Б. Петрова та заступника декана ЕФ М. П. Свиридова.

Однак пасивними в цій добродійній акції виявилися профактивісти ФОТ (голова профбюро С. Вернигора), РТФ (І. Махлін) та ІБФ (Б. Кікобідзе).

Звіси і конкретні результати. Серед машинобудівників кров здали 134 чоловіки, електриків — 98. А ось вже на ФАМ — 41, РТФ — 40, ІБФ — 39, ФОТ — тільки 29 осіб.

В. БОДНАР,
голова профкому студентів.

ЧИ СПРАВЕДЛИВИЙ ВИРОК?

Після опублікування в газетах «Вінницька правда» і «Комсомольське плем'я» результатів судового розгляду кримінальної справи по звинуваченню Зарайковського, Сташко, Жидовоза, Войтенко, Малахова, Соколовського та інших 12 осіб у скоєнні на території міста і області цілого ряду небезпечних злочинів проти життя і здоров'я, особистої власності громадян в органи прокуратури і внутрішніх справ надходять багаточисленні звернення із запитом, чи погодилась прокуратура з вирокком народного суду Ленінського району, яка позиція в цьому питанні засуджених і захисників?

Відповідь у нас одна. Позиція державного обвинувачення відносно юридичної кваліфікації протиправних дій окремих засуджених і обрання їм міри покарання різко відрізняється від того, як вирішив ці питання народний суд. Тому прокуратура міста внесла на вирок народного суду протест, ставлячи питання про його відміну, оскільки міри покарання окремим засудженим не відповідають суспільній небезпечності скоєних злочинів.

З іншого боку ряд засуджених і їх захисники внесли на вирок суду касаційні скарги, вважаючи його суворим.

М. ХРАБАН,
заступник прокурора міста Вінниці, радник юстиції.

В. О. редактора Б. ДЯКОНОВ.

ЗВІТНО-ВИБОРНА КОНФЕРЕНЦІЯ

народних контролерів інституту відбулася 15 листопада. Зі звітом про роботу народних дозорців виступив голова головної групи В. Б. Демешко.

Конференція обрала новий склад комітету НК. До нього увійшли т. т. А. М. Банніков, А. С. Васюра, Л. А. Дем'я-

нчук, В. Л. Карпенко, С. Г. Кривогубенко, С. М. Онофрійчук, П. В. Ситник, В. В. Стронський, В. О. Федотов.

Головою комітету народного контролю інституту обрано В. О. Федотова, його заступником — С. Г. Криво-

губченка. Зупинюся лише на двох фактах протиправних дій колишніх студентів нашого інституту. Трапилися вони в другій половині цього року.

С. Косс.

Фінал був таким, якого і треба було чекати. Вирокком нарсуду Ленінського району від 26 вересня ц. р. Пашковська і Зайцева

нікому м'ясо-молочної промисловості, де відшукати учня цього навчального закладу В. Рябокона і, загрожуючи йому розправою, стали вимагати

ДО КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Двадцятирічна О. Пашковська, яка ще донедавна була студенткою РТФ зі своєю подругою Е. Зайцевою білим днем завітали у Вінницький універмаг самообслуговування, одразу попрямувавши у відділ кооперативної торгівлі. Там в око впали їм черевички. О. Пашковська стала приміряти їх, прицінюватися. Сподобалися черевички. Але от вартість їх виявилася не по кишені — 85 крб, а в Пашковської наявними — 50.

Подруги вирішили взагалі не оплачувати ті модні черевички а просто сховали їх у пакет Зайцевої скориставшись згрудженням покупців. Проїшли повз касу і вийшли з універмагу. Зробили ще кілька кроків, як злодійок наздогнала касирка відділу

засуджені по статті 81 ч. 11 Кримінального кодексу УРСР до одного року позбавлення волі з конфіскацією всього особистого майна. Щоправда, суд дав відстрочку виконання вироку на 1 рік.

Наказом ректора від 1 листопада Пашковська за аморальний вчинок, який є несумісним зі званням студентки, виключена з вузу. Ще раніше, 16 жовтня, рішенням комітету комсомолу її виключено з рядів ВЛКСМ.

І про ще один кримінальний злочин, вчинений в середині вересня, тоді ще студентом III-го курсу ІБФ В. Зініним.

А трапилось ось що. Він, Зінін, і студент Вінницького педінституту Р. Попик дісталися в цей день, 15 вересня, до тех-

700 крб. Рекетири продовжували свою злочинну діяльність. Уже 29 вересня вони вивели на вулицю учня того ж технікуму В. Чернюка і, застосовуючи насильство, вимагали у нього гроші. При цьому призначили час і місце доставки грошей. А на випадок непокори — збільшили суму до 1000 крб.

Та в жовтні Зінін вже був заарештований і притягнутий Ленінським РВВС до кримінальної відповідальності за здирництво (рекети).

Наказом по інституту від 17 листопада Зінін відрахований з вузу. Рішенням комсомольського комітету ІБФ його виключено з членів ВЛКСМ.

М. ВЕСЕЛОВ,
ст. юристконсульт

„Срібло“ вінничан

У селі Денеші на Житомирщині проходили предствинські змагання з спортивного скелазання. Тут мірялись силами команди горосходжувачів з вісімнадцяти міст країни. Добре виступила команда альпіністського клубу «Одісей» Вінницького політехнічного інституту. Інженер Інна Жарікова вправено пе-

ремогла в індивідуальному лазанні. Вона показала відмінну техніку, неабияку сміливість поєднану з тактичною холоднокровністю. Сергій Клепацький завоював срібну нагороду у багатоборстві. Непогано себе проявили і інші наші молоді альпіністи.

У загальнокомандному за-

ліку вінничани випередили в гострій суперечці збірні з Могиліова, Києва та Свердловська, які також претендували на місце на п'єдесталі пошани і вибороли срібний кубок.

В. ВІНЧИНСЬКИЙ.

Голова комітету народного контролю В. О. Федотов

Валерій Олександрович Федотов народився в 1949 році в с. Райгородськ Сватівського району Ворошиловградської області. За національністю — українець, безпартійний.

Після закінчення Вінницького філіалу Київського політехнічного інституту в 1971 році за спеціальністю «Технологія машинобудування, металургія» верстати та інстру-

менти» працював інженером Вінницького Державного підприємства завод № 18.

По завершенню служби у Військово-морському флоті, з лютого 1973 р. по даний час перебуває на роботі у ВПІ, займаючи посади інженера, молодшого і старшого наукового співробітника, асистента старшого викладача, доцента, завідувача кафедрою теоретичної механіки.

В. О. Федотов керівник групи в мережі політичної освіти старший наставник студентів третього курсу ІБФ. Ним опубліковано 39 наукових праць в т. ч. 5 авторських свідоцтв на винаходи. Нагороджений бронзовою медаллю ВДНГ СРСР.